

עטרת שרוב

עלון שבועי שיעורי מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רח' ארזי הבירה 48 ירושלים

פרשת תרומה

בס"ד, עי"ק פרשת תרומה
ג' אדר תש"פ – שנה י"א גליון תצ"ט

זמני הדלקת הנרות ומוצי"ש

הרה"ג מוצ"ש ר"ת	ירושלים	בני ברק	ניו יורק	מונטריאל
6:54	6:13	5:00		
6:50	6:15	5:14		
6:58	6:46	5:27		
6:52	6:40	5:21		

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

וְעִשִּׂיתָ יְרִיעֵת עֲזִים לְאַהֲלֵךְ עַל הַמִּשְׁכָּן עֲשֵׂתִי עֲשֶׂרֶה יְרִיעֵת תַּעֲשֶׂה אֹתָם.

אֲרָךְ הַיְרִיעָה הָאֶחָת שְׁלִשִׁים בָּאֲמָה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאֲמָה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אֶחָת לְעִשִּׂתִּי עֲשֶׂרֶה יְרִיעֵת (כו-ה)

הענין הוא, כי שם הוי"ה נרמז בה ענין שני חיבורים דאוי"א וזו"ן בד' אותיותיה, והנה בזמן הגלות כביכול אין השם שלם, ואינו נקרא אלא בשם י"ה, כמ"ש כי יד על כס יה' וכו'. והענין הוא כי הנה כל הקל"ה יצאו מן הבורים דו' מלכי אדום, והנה הם סוד י"א, לפי שה"ס זו"ן, שהם בחינת ז' מלכים דמיתו כנודע. אמנם באוי"א לא היה בהם בחינת מיתת המלכים, והנה זו"ן הוא סוד שני אותיות אחרונות של שם הוי"ה שהם ו"ה, שהם בני' י"א, כנגד הקליפות שנתבררו ויצאו משם, ומן כ' אותיות אלו נמשכת להם הארה ומוון להיות שרשם משם, וזהו הטעם שאין אחיזה לקל"ה בשני אותיות י"ה הראשונים שהם או"א, רק בשני אותיות ו"ה האחרונות שהם זו"ן. וז"ס מ"ש ר"ל אין השם שלם ואין הכסא שלם, והוא לפי שחציו הראשון שהוא י"ה שהם או"א אין לקליפות אחיזה בהם ונשארים למעלה, אבל שני אותיות האחרונות ו"ה נאחזות הקליפות בהם, וע"י העלאת כ' אותיות ו"ה עד או"א שהם י"ה ואז יתחברו עמהם, וע"כ יתבטלו הקליפות ע"י"ש.

וזוהו אמרו תעשה אתם היינו אתם נומריקון א' של כס"א, ות"ס הוא ר"ת ת'פ'ארת מ'לכות, בחינת ו"ה משם הוי"ה, שזהו מה שצריך להיות כל כוונת עשייתם בהקמת המשכן.

ולזה נקרא יריעות שהוא בני' תרצה, לרמוז שהקב"ה נתרצה לישראל על מעשה העגל כמו שאמרנו לעיל בשם חז"ל.

והנה כל בחינת תיקון הוא מעין הגאולה של לעתיד לבוא, וזה ידוע ממרן האריז"ל (לקו"ת זכריה) שלע"ל יהיה שם הוי"ה יהי"ה, היינו שבחינת ו"ה שהוא בחינת זו"ן יהיה בשלימות היחוד, כמו י"ה משם הוי"ה בחינת או"א דזיווגיהו תדיר. וזה מה שמרמז ארך בחינת תיקון דלע"ל, בחינת יום שכולו ארך, הוא היריעה האחת שלשים באמה כי שם יהי"ה דלע"ל בני' שלשים. ואז יהיה ורחב ארבע באמה היינו שארבע אותיות משם הוי"ה יהיה בשלימות היחוד בלי שום פירוד, וזהו מדה אחת לעשתי עשרה יריעת שבחינת ו"ה משם הוי"ה יהיה מדה אחת ביחוד שלם דלא מתפרשין לעלמין כמו או"א.

רעוא דרעיון תשס"ו לפ"ק

עשה, אז החלק התורה שיש לו נפנם, ולכן אומרים בלשם יחוד לפני כל מצוה כמו שכתוב בתורה, והוא כדי לתקן את אותיות התורה.

והביאור בזה, כי זה ידוע מה שביאר מרן האריז"ל בעץ חיים (שער המלכים פ"ב) על המשנה כאבות (פ"ה מ"א) בעשרה מאמרות נברא וכו', והלא במאמר אחד יכול להבראות, אלא להפרע מן הרשעים וכו', וליתן שכר טוב לצדיקים וכו' ע"י"ש. וביאר שלכך יצאו עשרה ספירות מחולקות ולא מקושרות ומחבורות, כי אם יחמא האדם יפגום רק כנגד הספירה שפגם ולא בכל הקומה, רק לפי שורש הפגם, אם החסד, אם הגבורה וכו'. ואומר שם עוד שרק בו' ספירות התחתונות בחינת ו"ה משם הוי"ה מגיע הפגם, משא"כ למעלה ככתב"ד בחינת י"ה משם הוי"ה אינו מגיע הפגם, רק שע"י שאדם חוטא הוא מסלק למעלה את הכחב"ד, בסוד מה שאמר חז"ל (סוטה ג.) אין אדם עובר עברה אלא אם כן נכנס בו רוח שמונת. ומבחינת מלכות שבא מתחילה רק אם נקודה אחת שהוא הכתר, והשאר ה' ספירות הם באים רק בתוספת, ולכן חטא שנוגע לבחינת המלכות, גורם שיסתלקו ה' ספירות שבאו לה בתורת תוספת ע"י"ש.

וזוהו הכוונה מש"כ רש"י שעמלק פגם בא' של כסא וכו"ה משם הוי"ה, שעמלק שהוא היצ"ה, הוא שמפתה את האדם לחטוא, וע"ז הוא פוגם בו"ה משם הוי"ה, היינו שבמבחינת ו' ז"א מסתלקים הכחב"ד, ומבחינת ה' מלכות מסתלקים ה' אחרונות.

לפי כל זה יש לומר, שכל ענין הקמת המשכן בכלולותיה ופרטיה, הכול היה כדי לתקן את אות או' מכסא, ואת אותיות ו"ה משם הוי"ה, שנפגמו ע"י חטא העגל.

כי ע"י בנין המשכן בכללותה, הוא תיקון לאות א' של כסא, כמ"ש 'כסא כבוד מרום מראשון מקום מקדשינו' (ירמיהו יז יב), כי המשכן הוא מדור וכסא להשראת שכנינו יתברך שמו בעולם.

וענין עשיית עשתי עשרה יריעות, הוא תיקון לאותיות ו"ה משם הוי"ה, כמו שמבואר בשער הכוונות (דרושי הקדיש ד"א) וז"ל: סוד עשתי עשרה יריעות עזים שהיו במשכן, אשר סודם הם שני אותיות אחרונות דשם הוי"ה שהם ו"ה, וסוד

להבין טעם למה צריך לעשות עשתי עשרה יריעות. וגם להבין טעם מספר ארך היריעה שלשים באמה ורחב ארבע באמה.

והנראה לומר, עפ"י מה שמבואר בשער הכוונות (דרושי הפסח ד"א) וז"ל: ודע כי ישראל שהיו באותו הדור של שעבוד מצרים, היו בחינת אותם הניצוצות של קרי שהוציא אדה"ר באותם ק"ל שנים עד שלא נולד שת. והניצוצות הקרי הם חשובות מאד וקדושות, אלא שיוצאים ומתערבים בקליפות, וצריכים ברור אחר ברור לתקנם, ועל דרך זה היו אלו הניצוצות הולכות ונתקנות לאט לאט, עד אשר התחילו להתקן ולהראות בחינת הוהב שבהם, וזה היה בדור מצרים ע"י"ש.

והנה השלמת התיקון היה בקבלת התורה, כמו שאמרנו חז"ל (שבת קמז.) ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן. אבל ע"י שחטאו בני ישראל ועשו את העגל, ע"י חזרה זוהמתן כדאיתא בזוה"ק (ח"א נב:), וחזרה קלקולה של הק"ל שנים. והתיקון לזה היה ע"י הקמת המשכן, כמו שאמרנו חז"ל (שמ"ד נא ה) שהמשכן הייתה תיקון לחטא העגל, וז"ל: אמר הקב"ה יבא זהב המשכן ויכפר על זהב העגל, אמר הקב"ה לישראל, בשעה שעשיתם את העגל הכעסתם אותי באלה אלהיך' (לקמן לב ד), עכשיו שעשיתם המשכן באלה' (לח כא) אני מתרצה לכם. וכמו שפירש רש"י עה"פ 'משכן העדות' (שמות לח כא), עדות לישראל שיותר להם הקב"ה על מעשה העגל, שהרי השרה שכנינו בנייהם. ולכן משכ"ן בני' ק"ל פ"ה, שמרמזו שע"י הקמת המשכן נתקן הק"ל שנים של אדה"ר והפ"ר דינים.

והנה זה ידוע מש"כ אצל עמלק 'יאמר כי יד על כס י' מלחמה להוי"ה בעמלק מדר דר' (שמות יז טז), ופרש"י שם, נשבע הקב"ה, שאין שמו שלם ואין כסאו שלם, עד שימחה שמו של עמלק כולו, וכשימחה שמו יהיה השם שלם והכסא שלם. וזה איתא בזוה"ק (ח"א:), שעמלק הוא היצ"ה, שמפתה את האדם לעבור על התרי"ג מצות, וע"י נפגם ו"ה משם הוי"ה, כי העובר על מצות עשה פוגם בו, והעובר על מצות לא תעשה פוגם בה, וגם פוגם בא' מכסא שהוא בני' אנכ"ה שהוא התורה, שפוגם באותיות התורה שכתוב בה שלא יעשה, כי מי שעובר על לא תעשה או שאינו מקיים את מצות

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו

וְנָתַתְּ עַל הַשְּׁלֶחָן לַחֵם פָּנִים
לְפָנַי תָּמִיד (כה ל).

ונתת על השלחן לחם פני
מלך חיים' (משלי 10), כשארם
מקמין את עצמו, 'אשכון ואת רכא
ושפל רוח' (ישעיה 10), וממילא ברכה
וחיים ופרנסה, אבל כשארם מתגאה,
אין אני והוא יכולין לדור (ערכי 10):
נמצא פני אדם לפני השם.

ורמוה התורה ונתת על השלחן
לחם אם תרצה שלא תפסיק
פרנסתך, תשפיל עצמך, וזהו פנים
שלך יהיה לפני תמיד שלא אסתיר
פנים שלי מפנים שלך, ועי' אכילה
כזאת, יהיה שפע וברכה עכ"ל
מאביו הרה"ק רבי אלכסנדר מקאמרנא
וצוק"ל. וסיים כשארם אוכל בקדושה
וביחודים, מקבץ ומכנס הרבה
נשמות וניצוצין לשרשן כנ"ל.

לוצר חסד' אבות סוף פ"ה מרבתינו יצחק
אייזיק מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וכיבורים מרבתינו זי"ע

שבוזן הוה, הקדושים אשר בארץ המה, לומדי תורה
לשמה, ונהגו עצמן בקדושה וטהרה, ולמדו התורה
במסירות נפש מעוני ודוחק וצער וסגופים, וזכו לכמה
מדריגות רוח הקודש והשגה, בודאי מניה תקחו כל אחד
מישראל א"ת תרומתי השראות השכינה בהארה
נפלאה כדעת שלם מספר כת"ף אברה"ם כת"ף יצח"ק,
דעת ורוח קדושה.

ואמר ומנא ידעינן, כי הס"ם מטעה את העולם הרבה
שידבקו עצמן למקום השקר והטעות, ורוכב
במרכבתו ליסע ולדבק עצמן למקום השקר והטעות
מטעי עלמא, לכך צריכין הבחנה גדולה ותפלות ובקשות
שינצל מלהדבק למטעי עלמא בשקר וזכו בדרכים שונים.

לזה אמר ומנא ידעינן דשכינה שורה עליו, כד חמינין, אבל
לזה הראיה צריכין גם כן קדושה וטהרה ודעת ורוח
הקודש, על כן אין לנו להשען אלא על אבינו שבשמים
להתפלל לפניו בדמעה ובכיה, שלא יטעה הס"ם לדבק
עצמו במטעי עלמא ראשים שלו שהוא עשאו ומכסו.

זהר ח' ח"ד דף 11 מרבתינו יצחק אייזיק מקאמרנא

דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש
אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי (כה ב)

מאי אשר ידבנו לבו אלא דיתרעי ביה קב"ה, ומנא
ידעינן דהא קב"ה אתרעי ביה ושוו מדוריה ביה. כד
חמינין דרעותא דהוא בר נש למרדף ולאשתדלא
אבתריה דקב"ה בלביה ובנפשיה וברעותיה, ודאי ידעינן
דשריא ביה שכינתא (זהר הק' ח"ב קבת).

איש אשר ידבנו לבו במספר תורה, כי אי אפשר
בעולם שישרה שכינה על אדם, וישג הארה וחיות
אלהות ודביקות ויחודים, אם לא על ידי לימוד התורה,
ואין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה
(ברכות 31), ולהיות לומד כפי יכולתו משנה גמרא רא"ש
ופוסקים, ספר הוזהר והתיקונים כתבי מרן מן הרח"ו
מנוקה, ועל ידם יזכה להשראות השכינה רעותא
דשכינתא דביקות אלהי בהארה נפלאה, אבל ראש ולענה
בלי תורה, הם מרים ומרורים כלענה.

אבל איש צדיק אשר ידבנו לבו על ידי לימוד התורה
לשמה וזכה דיתרעא ביה קב"ה, וכל אחד חיוב עליו
לנסוע לצדיק כזה, לדבק לקשר עצמו באהבה, וישפיע גם
עליו איזה הארה וקדושה, כמו שראינו והיינו בצדיקים

עטרת רז

דזי תורה מרבתינו זי"ע

ועשית את נהתיך שבעה והעלה את נהתיך והאיר על עבר פניך (כה לו)

הבורא ב"ה וב"ש. וסימן הוא זהב טהור עבודה
שלימה, בלי שום מושבת פיגול בסוד 'כולו הפך
לבן טהור הוא' (ויקרא יג ג).

כבר זהב טהור יעשה אותה את כל הכלים
האלה ר"ל, לפי שמיידי בפסוק הקודם מיוחד
תו"מ כנ"ל. לזה אמר כאן כבר שהוא הלחם, כמ"ש
'כבר לחם' (יזמיה לו כא), והוא כדאיתא בע"ח (שער
הארז המוחין פ"ז) הויוג והיחוד הוא בלשון אכילה
בכמה מקומות בתורה, וכן אמרו חז"ל בכתובות (דף
ס"ד ע"ב) ואוכלת עמו מליל שבת לליל שבת. וכן
'אכלו רעים' (שה"ש ה א). וכן 'אכלה ומחתה פיה'
(משלי ל ב). ע"ש. לזה אמר יחוד זה הנ"ל כבר לחם
יחוד זה, הוא זהב טהור מוכך מכל הפסולת, וזה
צריכים בני ישראל שיעשו אותה תמיד את כל
הכלים האלה, והם תכשיטיה כ"ד תכשיטין והבן.

וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר
ר"ל, הקב"ה אמר למשה, שראה שבני
ישראל יקדשו עצמם כל כך, ויעשו על ידי עבודתם
למלכות שמים, כל המדרגות הללו הנ"ל. בתבניתם
של ישראל שיקדשו הם ג"כ בויכוח גדול, כמו אשר
אתה בעצמך, מראה לפני מלאכי עליונים שהם
בהר למעלה בעולמות עליונים, היינו בתבניתם
יהיה בחינת אדם, אבל פנימוותם יהיה בויכוח גדול
כמוך והבן.

בן בית' ח"ב דף 11 מרבתינו אליעזר צבי מקאמרנא

אפאה. ועוד בא להורות שתגמר מלכות שמים בכל
המדות שלה כביכול כנ"ל או והאיר ז"א קדישין על
עבר פניה של מלכות שמים, ביחוד הוי"ה אלה"ם
יאהלההי"ם. ורמו לזה כתוב במסורה על עבר לית.
וחד אל עבר. א"כ למה לא כתיב כאן ג"כ אל עבר,
אלא עבר הוא אותיות ר"ע, והוא הוי"ה אלה"ם
בסוד אחוריים כזה: י"ה יה"ו יהו"ה, עולה ע"ב. א'
א"ל אלה"ם אלה"ם, עולה ר', הרי רע"ב. לזה
אמר כאן על עבר כי על אבר עולה שב"ע (כ"ה
בהיכל הברכה), שהוא יחוד הוי"ה אלה"ם בבחינת
פכ"פ, כזה שם הוי"ה במילוי יודין כזה: יו"ד ה"י
יו"ד ה"י, עולה ע"ב. ושם אלה"ם במילוי יו"ד כזה:
אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם, עולה ש', הרי שב"ע,
כדאיתא בלקוטי תורה (פ' לך) ע"ש. לפי זה שמיידי
כאן מיוחד פכ"פ, לזה מוכרח לומר כאן על עבר
מספר שבע, ולא אל עבר, כנודע. והבן.

ומלקחיה ומחתותיה זהב טהור כאן בא להורות,
מאיזה ענין עבודת ישראל, יכולה מלכות
שמים לבוא לכל אלו המדרגות בכל השלימות
בעשר ספירות, כנ"ל. וכן בבחינת קיום. לזה אמר
ומלקחיה הוא כנגד לימוד התורה הקדושה לשמה
בסוד 'כי לקח טוב נתתי לכם תורתנו אל תעזבו'.
ומחתותיה הוא כנגד התפלה יראת שמים, בסוד
'התחת אלהים' (בראשית ל ב) הכולל כל עבודת

ר"ל, ידוע הוא שיש שבעה חללי דגולגולתא, שהם
שבעה קני מנורה, דוגמתם למטה באדם
כביכול, בסוד 'בצלם אלהים עשה את האדם'
(בראשית 1), היינו שני עינים ושתי אוזנים ושתי חללי
החוטם, ופה. ונודע שגולגולתא היא בחינת כתר, לזה
אמר כאן ועשית העולה כת"ר עליון, שבו כביכול יש
שבעה חללי דגולגולתא, שבעה נרות המנורה, וזהו
ועשית את נהתיך שבעה, והם בגולגולתא לבר,
שבו כולל חכמה ובינה, כנודע (זהר ח"ג רפח):
ממאמר תלת רישין אתגלפן, דא לגו מן דא, ודא
לעילא מן דא. והוא מובא ג"כ בע"ח (שער א"א פ"ק ב).
וחוץ לשבעה נרות אלו, יש ג"כ שבעה נרות בשבעה
קצוות דמלכות עצמה, כדאיתא בלקוטי תורה
(פ' בהעלותך בטעמי המצות) דע כי המנורה היא סוד
רחל, נוקבא דו"א קדישין, ו' נרות המנורה הם ו'
קצוות שלה, שהם גופה מחסד עד מלכות ע"ש. וזהו
והעלה את נהתיך השניות דו"ק שבה, עד שיהיו
כולם כביכול באחדות אחד, רשות היחיד גבוה,
עשרה ורחבה ד', בעשר ספירות שלה. ועיקר סוד זה
הוא סוד של 'שבעה ושבעה מוצקות' (זכריה ד ב), וגם
זה סוד מה שאמר בווהר (פ' מקץ דף ר"ב ע"ב) לאכללא
שביעאה בשביעאה ע"ש.

והאיר שבעה נרות עליונים על עבר פניה בבחינת
פכ"פ, כדמתרגם התרגום ויהו מנהרין לקביל

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר זהב' לרבינו יצחק אייזיק מקאמרינא זי"ע

חודש אדר

[מתחילת חודש אדר עד אחר פורים] עקידה¹ ולמנצח² ואל ארך אפים³, חוץ מפורים שאין אומרים כל עיקר⁴.
(שוה"ט סימן קלא ס"ח)

יש מנהג שאין נופלים על פניהם מתחילת [חודש] אדר עד אחר פורים שכשר למגילה⁵, אבל על כל פנים בתענית אסתר חייב ליפול על פניו כי זה עיקר התענית⁶. ואומרים

מסגרת השלחן ~~~~

יאמר בשבת וראש חודש עקידה, וראיתי למורי דודי [רבי צבי מזידיטשוב זלה"ה] [עייני בספרו עטרת צבי פ' בהר דף קיא:] ורבינו רבי יעקב יצחק מלובלין זלה"ה, שלא אמרו בשום יום שאין אומרים תחנון, וכן בברית מילה גם כן, עכ"ל. אמנם דעת רבינו בשוה"ט (סימן קלא ס"ח) שכתב שמנהג ספרד דבכל יום שאין אומרים תחנון 'על פי עיקר הדין', הוא דווקא במקומות שכתוב בהלכה שאין אומרים תחנון אין אומרים עקידה, ולא כלל הוא בכל מקום שא"א תחנון. לכן מתחילת חודש אדר עד אחר פורים אינו מעיקר הדין לכן אומרים 'עקידה' אפילו שאין אומרים תחנון. ד. בענין אמירת למנצח יענן בימים שאין אומרים תחנון, כתב הרמ"א (סימן קלא ס"א) בימים שאין אומרים תחנון אומרים למנצח, מלבד וכו'. והפ"ח (שם סק"א) כתב אבל אין אנו נוהגין כן, אלא שבכל יום שאין אומרים תחנון אין אומרים למנצח. וכו' בשכנה"ג (הגה"ט אות ג), מובא בשלמי ציבור (דף קנד:), ובמאמר מרדכי (סק"ה) וחסד לאברהם מובא בכף החיים (סקל"ז), וכו' בסידור הרב בעל התניא, ודרכי חיים ושולם (אות רל), ועייני בשער הכולל (פ"א סק"ח). אמנם דעת רבינו בשוה"ט (סימן קלא ס"ח) שכתב שמנהג ספרד דבכל יום שאין אומרים תחנון 'על פי עיקר הדין', הוא דווקא במקומות שכתוב בהלכה שאין אומרים תחנון אין אומרים למנצח, ולא כלל הוא בכל מקום שא"א תחנון כמנהג הספרדים. לכן מתחילת חודש אדר עד אחר פורים אינו מעיקר הדין לכן אומרים 'למנצח' אפילו שאין אומרים תחנון. ה. הטעם דאומרים 'אל ארך אפים', כיון דדינו שוה ל'למנצח', כך כתבו האחרונים מובא במש"ב (סימן קלא סק"ה).

ו. כמובא בשו"ע (סימן תרצג ס"ג) דפורים אין נופלים על פניהם, ואין אומרים למנצח וא"א. והטעם כתב ב"י משום דכתיב צרה וצרה בפורים לא מדכרינו. ועוד כתבו הפוסקים (עייני מש"ב שם סק"ח) דהדין שוה בשני ימי הפורים.

א. מה שכתב מתחלת חודש אדר, הוא כדאיתא בירושלמי (מגילה פ"א ה"א) תני בשם רבי נתן כל החדש כשר לקריאת המגילה מה טעמא והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה וגו', א"ר חלבו ובלבד עד חמשה עשר דא"ר אבהו בשם ר' לעזר לא יעבור ולא יעבור. וע"ע במרדכי (אות תשע"ד). ובשו"ע (סימן תרפ"ח ס"ז) - המפרש בים והיוצא בשיירא ואינו מוצא מגילה להוליך עמו, יקראנה ב"ג או ב"ב או באחד עשר, בלא ברכה; ואם אי אפשר להמתין עד ימים הללו, יש אומרים שקורא אפילו מתחלת החדש. וכתב הרמ"א - והכי נהוג. וע"ע בהקדמה לספר 'צבי לצדיק' על תיקוני זוהר שהביא ששאל הישועות יעקב' למהרצ"ה מזידיטשוב שיאמר לו הטעם מדוע אינו אומר תחנון בכל החודש אדר, והשיב לו מהפסוק הני' 'החדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה'. אמנם רבינו כתב רק בזמן שכשר למגילה שהוא עד ט"ו באדר, והוא מטעם שהארת המגילה יש בימים האלו. ואפשר לומר טעמו בפנימיות ליודעי ח"ן בקצרה, דהרי התחנון הוא בקיעת יסוד דאמא כמבואר בשעה"כ (דרוש ויעבור ד"א), וקריאת המגילה הוא לגלות אור יסוד דאבא כמבואר שם (דרוש חג הפורים ד"א), וע"ד שרגא בטיהרא מאי אהניא, כמש"כ בפע"ח (שער מקרא קודש פ"ג) על המועדים ע"ש, וד"ק.

ב. כמש"כ רבינו בשוה"ט (סימן קלא סק"ב) - בתענית ציבור עת מתוק לנפילת אפים. וכו' במשנת יעקב (סימן תרפ"ו) שהעיר על המנהג שאין אומרים תחנון בתענית אסתר, הלא כיון שאומרים בו סליחות ותחנונים באמצע התפילה ואם לא יאמרו תחנון הלא מחזי קצת כרתתי דסתי ע"ש.

ג. בענין אמירת עקידה בימים שאין אומרים תחנון, כתב רבינו בשוה"ט (סימן א ס"ז) בימים שאין אומרים תחנון לא יאמר פרשת עקידה. ובזר זהב (שם סק"א) כתב, בסידור רבי שבתי זלה"ה (ח"א דף לז:): כתב שלא

עטרת זקנים

לרגל יומא דהילולא מהגאון הצדיק המקובל רבי ישראל יצחק הלוי רייזמאן זצוק"ל ראב"ד בעיה"ק ירושלים תובב"א ז' אדר תשכ"ט

דרשה על צניעות

פארשטייען פון זיך אליין אז זיי דארפן גייען בצניעות און זיי גייען דאך אוודאי בצניעות, און די וואס גייען בצניעות קומט זיי א גרויסן יישר כח, דער אויבערשטער וועט זיי העלפן אז בזכות זה וועלן זיי האבן כל טוב, זיי וועלן זיין א סמל פאר אלע מחנכות, ממילא וועט ווערן פארבעסערט די גאנצע שטאט, און ירושלים וועט זיין פארבעסערט, ירושלים איז די הארץ פון דער וועלט, און די גאנצע וועלט וועט ווערן פארבעסערט.

דאס פארשטייט מען אויך אז 'לפני עור לא תתן מכשול' (ויקרא י"ט ז), איר ווייסט דאך וואס דאס הייסט, אז די שניידערקעס וואס נייען די בגדים זאלן טוען ווי ווייט זיי קענען און בעטן די קינדער נישט צו נייען קיין בגדים וואס קען קומען צו פריצות.

אין דעם זכות אז מען וועט גייען בדרך הצניעות, וועט מען געהאלפן ווערן מיט די גאולה שלימה, און מיר וועלן אלע זוכה זיין אלע אין איינעם די קינדער מיט די מאמעס מיט די טאטעס צו א כתיבה וחתומה טובה און גאולה שלימה בקרוב במהרה בימינו אמן.

טעכטער לערנען דאס אפ, און דאס געפינט מען אומעטום אז דער אידישער לבוש איז געווען אנדערשט, אין הלכות תשעה באב (סימן תקנ"א) געפינט מען אויך דאס דער אידישער לבוש איז ניכר געווען.

מיר בעטן אייך זייער, נישט נאכקריכן די מאדעס ס' איז נישט קיין חסידות נאר עס איז יבחוקותיהם לא תלכו' (ויקרא י"ח א), מען טאר נישט גייען קיין גוי'אישע מאדעס, דאס איז איין זאך.

יעצט נאך א זאך, פארשטעהען פארשטייט מען אז נישט נאר אין שטוב נאר אויך אין גאס, מען געפינט נאך זאכן וואס אין גאס איז נאך ארבער ווי אין שטוב, אין גאס דארף מען אויך נזהר זיין אז עס זאל זיין ריין און גוט נישט נאר אין חדר נאר אומעטום, דער אויבערשטער איז 'מלא כל הארץ כבודו' (ישעיה ו' א), און מיר דארפן וויסן אז מיר זיינען קינדער צום באשעפער.

בנות ציון היקרים, די טייערע אידישע טעכטער זיי זיינען דעם סמל פון דער גאנצער שטאט, און פון דער גאנצער וועלט.

מען פארשטייט דאך אליין, מען זאגט פאר די מחנכות דא שטייען זיי דאך, די מחנכות אליין זיי

נישט משנה זייער לבוש, און נישט משנה זייער דיבור, אין דעם זכות זיינען זיי די אידן אויסגעלייזט געווארן, מיר קומען נישט זאגן קיין חסידות נאר דאס איז א ענין על פי הלכה, יעדע אידישע טאכטער דארף זיך אזוי פירן, די לענג פון בגד זאל זיין אזוי ווי מען האט גערעדט איבער די קני, און די ברייט פון בגד דארף אזוי ברייט זיין אז ווען מען וועט זיך אנדער-זעצן זאל נישט זיין אויפגעדעקט די קני.

מען געפינט ביי די הייליגע מאמע רות וואס זי איז געווען די מאמע פון מלכות בית דוד, געפינען מיר אין מדרש (רות ד ו) אז בשעת זי האט זיך אנדערגעזעצט צו קלייבן די זאנגען האט זי זיך נישט איינגעבויגן נאר אנדערגעזעצט און דער בגד האט פארדעקט די פיס.

איך בעט ביי אייך אידישע קינדער וואס אויף אייך שטייט די וועלט, אויף אייך שטייט די וועלט אידישע קינדער.

נאך אזוי געפינט מען אז דער לבוש פון די אידן איז געווען גאנץ אנדערשט פון די גוי'אישע לבושים, ליידער נעבאך איז אראפ נעבאך אזא ביטערע מאדע מען שיקט אהער פון פאריז אדער פון אנדערע גוי'אישע ערטער און נעבאך אידישע

עטרת המקרא

עיונים וביאורים מספרי רבותינו ז"ע

וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם, וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפְּרֹת, מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אַרְוֹן הָעֵדוּת, אֵת כָּל אֲשֶׁר אֲצַנֶּה אוֹתְךָ, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (כה כב)
הסתירות בין הפסוקים היכן נועדתי / החילוק בין נועדתי לנעדתי / את כל אשר אצנה אותך או נאת כל אשר אצנה אותך / והדין למעשה בענין הכתיבה. נועדתי היכן?

הנה, ממשמעות המקרא כאן בפרשתך פרשת

תורה, משמע נועדתי דהמקום שמשם הקב"ה

מדבר לבני ישראל, הוא באוהל מועד ממקום קודש הקדשים, מקום אשר נמצא הארון והכפרת והכרובים, וזה לכאורה דלא כדברי המקרא להלן בסוף פרשת תצוה, אחרי שמדבר בענין הקרבת קרבן תמיד של שחר וערב על מזבח החיצון, כתוב וְנוֹעַדְתִּי שָׁמָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ בְּכַבְדִּי (שמות כט מג), משמע נעֵדְתִּי דהמקום שמשם מדבר הקב"ה לבני ישראל, הוא בחצר, ממקום מזבח החיצון מזבח הנחושת, שעליו הקריבו קרבן תמיד של שחר וערב.

ההנה המדקדק רבי ידידיה שלמה רפאל נורצי

בספרו מנחת שי מביא ראייה מן המסורה שמדמה

שלושה פסוקים שכתוב את כל אשר, וכמו שבשני פסוקים האחרים לא כתוב נאת אלא את הוא הדין כאן, וז"ל: את כל אשר אצנה, תמהני על שלשה גדולי הדור, שהם חכמים גדולים, אבן עזרא ורש"י וחזקוני, שפירשו נאת כל אשר בואו, דומה שכן היה כתוב בספריהם, כבר עיינינו להא מילתא, ואשכחנא לה במסרה רבנא, דחשיב להדין פסוקא בהדי תלתא דכתיב בהו צוואה את כל אשר, ותרתי אחרני אינין וְשִׁמְרָתֶם אֵת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְנְךָ הַיּוֹם דפרשת ראה (דברים יא ח), את כל אשר אצננו (דברים יח יח) דפרשת שופטים, הדא אמרה דהדין נמי כתיב את בלא ואו, וליכא דוכתא לפלוגתא, וכן כתב הר"י מזרחי על רש"י חפשתי בכמה ספרי תורה ולא מצאתי זה.

רבינו בעל ההיכל הברכה מבאר לפי היסוד הנ"ל, שביאר דכאן בפרשתך מיירי מדיבור סודות ורזי התורה, המגיע מבין הכרובים מקום הארון, משא"כ פשטי התורה מגיע רק ממזבח החיצון מזבח הנחושת, דבאמת מה שכתוב בתורה שפשטי התורה מגיע ממזבח החיצון הוא רק מצד המקבל, דאי אפשר לו לקבל זאת אלא ממקום מזבח החיצון, אבל מצד המשפיע הקב"ה הכול אחד בין רזי התורה ובין פשטי התורה, הוא ממקום ושורש אחד, וזה הוא מה שבא התורה להוסיף כאן, דמתחילה כתוב, וְנוֹעַדְתִּי לָךְ שָׁם, וְדַבַּרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפְּרֹת, מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים אֲשֶׁר עַל אַרְוֹן הָעֵדוּת, זה הוא על רזי התורה, נאת כל אשר אצנה אותך, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, נאת בא להוסיף שגם פשטי התורה הוא מאותו המקום מושפע, אע"פ שמצד המקבל אינו כן שמקבל רק דרך מזבח החיצון, וכל דיוק זה הוא רק למסורת הראשונים דכתוב נאת בתוספת ואו, המורה שבא להוסיף מה שלא דיבר הכתוב מקודם.

והנה על זה כיוון רבינו במה שכתב ומן

זו"ל רבינו: נאת כל אשר אצנה אותך, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אע"פ שהיה היעדה לדבור בני ישראל, לפשטות התורה, מעל מזבח הנחושת, אף על פי כן, הכול אל אחד נתנם, ממקום אחד, אלא שלצורך ישראל הוצרך להתלבש דרך צנורית ויסודות תחתונים, אע"פ היה יורד ושופע הכול וכל זה לדעת רש"י ואבן עזרא דכאן כתיב נאת, אבל בספרי תורה שלנו לא נמצא כן.

המסורה אין שום ראייה לא מניה ולא מקצתה, דכיוון שכל המסורה הוא רק להביא שלשה פסוקים המדברים מענין אחד של צוואה, שבהן כתוב את כל אשר, ובוודאי אינו בא לגלות על מסורת הכתיבה דכאן אם לכתוב נאת עם ואו, או את בלי ואו. וכן מה שכתב רבינו וגם דעת הרמ"ה נעלם בכאן, כוונתו על רבינו הרמ"ה שכל בית ישראל נשען על מסורת שלו בכתיבת ספר תורה, העלים דבריו ולא כתב ולא הכריע כלל בענין זה, וע"כ להלכה שניהם אמת.

להלכה למעשה נאת או את

איך ומה הוא הדין בכתיבה נאת עם ואו, או את בלי ואו, ממשיך רבינו וכותב להלכה בזה"ל: ואם כתב הסופר נאת, הספר כשר בלא תיקון, אע"פ אם הוא בנקל יתקן, כדעת המנהג, ואין בו צורך כל כך, כי לא מכרעא מלתא מכלל, ומן המסורה אין שום ראייה לא מניה ולא מקצתה, וגם דעת הרמ"ה נעלם בכאן, ולכן אפילו לכתחילה, אם רוצה הסופר לכתוב כך, היה הדבר כשר וישר, אלא שאין מן הראוי לשנות המנהג, ושניהם דברי אלהים חיים, אבל אם כבר נכתב, אפשר

נועדתי תורת הנסתר, נעדתי תורת הנגלה

ומתוך רבינו הגאון הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאמרנא זיע"א בספרו היכל הברכה, בהקדם השינוי בין שני הפסוקים שבפרשתך שהדיבור הוא ממקום הארון כתיב וְנוֹעַדְתִּי מלא ואו, ובפרשת תצוה שהדיבור הוא ממקום המזבח כתיב וְנוֹעַדְתִּי7 חסר ואו, ועפ"ז מבאר דיש שני סוגי דיבורים לבני ישראל, הראשון המעולה הוא דיבור של סודות ורזי התורה, זה הדיבור מגיע ממקום גבוה מקום הארון, משא"כ דיבור של פשט התורה, מגיע ממקום שאינו כ"כ גבוה, והוא ממקום מזבח החיצון.

זו"ל רבינו: וְנוֹעַדְתִּי דמשה רבינו מלא ואו, והוא הדבור של בין הכרובים, סודות התורה ורזין, כמו שביאר מרן בגלגולים, כי אי אפשר להשיג רזי התורה, אלא בבחינות ארון, ותורה נר"י פנימי ומקיף חיה, ולזה וְנוֹעַדְתִּי דמשה מלא ואו, אספקלריא המאירה. משא"כ בפרשת תצוה, וְנוֹעַדְתִּי שָׁמָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל שהוא מעל המזבח הנחושת, להשגות פשטי התורה הוא חסר.

את או נאת

שלושה עמודי עולם מפרשי התורה ה"ה רש"י והאבן עזרא והחזקוני, מפורש מדבריהם דהיה להם מסורה אחרת בספרי התורה שהיה תחת ידם, בפסוק זה שבפרשתך, דז"ל רש"י: נאת כל אשר אצנה אותך, אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הרי ואו זו יתירה, וטפלה, וכמוהו הרבה במקרא, וכה תפטר, ואת אשר אדבר עמך שם, את כל אשר אצוה אותך, אל בני ישראל הוא. וכן האבן עזרא כותב בזה"ל: וטעם ואו נאת כל אשר אצנה אותך, ככה הוא. וכן החזקוני כותב נאת כל אשר אצנה אותך, פירושו ודברתי אתך מעל הכפרת, וגם אדבר עמך שם, את כל אשר אצנה אותך. והוא דלא כספרי

זיכרון אילם
מוסדות קאמרנא בארה"ק
גוש אמונים סניף 48
אזורי סניף 48

זיכרון אילם והיה צדיק
סעודת ההילולא השנתית
לכבוד הילולת
רבינו הראב"ד הגאון הצדיק
המקובל רבי ישראל יצחק
הלוי רינזעמאן זצ"ל
הותן רבינו
בעל המעשה שלום זיע"א
תקיים ביום שני אור לז' אדר
אחרי תפילת ערבית
תפילת ערבית בשעה 6:00
בחיכל בית המדרש הגדול
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל
הגבאים

תפילת שחרית
לזמנה המאוחרת
סדר אביריים
לחריצה
סדר למוצאי
ספר ברוך
סיפורי תורה
אגון חם

תפילת
הר"י אורחות 48
התפילה
לפני 01-583777
מספר 02-532814

שמחה בה' וגילו צדיקים
בהדרת קודש ובהודותא עילאה, נשגב ברכותינו המאליפות, אל מול פני הקודש
כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לרגל השמחה השרויה במעון הקודש בהולדת הגינה בת לנכדו הר"ר צבי פרנקל הז"י
בן הרב"צ הר"צ חיים יעקב פרנקל מרומניטוב שליט"א
הא רעווא מן שמיא שזכה מרן רבינו לזוות רוב נחת דקדושה ע"ד ישראל סבא רבוה"ק זיע"א אמן.

ספרי רבוה"ק מקאמרנא
ניתן להשיג כל ספרי רבותינו הקדושים במחיר מוזל

היכל הברכה • אוצר החיים • זוהר חי • דמשק אליעזר • עשירות האופה • נוצר חסד • נתיב מצותך • כתב אופיר • פני זקן • היכל השביעית • אור עינים • מצות עומר • שבת שלום ומבורך • זאת הברכה • אוצר הברכה • אמרי קודש • שלשלת הקודש • סידור קאמרנא • היכל קאמרנא •

בבית המדרש עטרת שלום - קאמרנא רח' ארזי הבירה 48 ירושלים בין השעות: 8:00 - 3:30
יש אפשרות למשלוחים לכל הארץ. לפרטים: 052-7643092